Szükség lenne rá!

Gondok, lehetőségek egy tsz-ben

Talán most! A decemberi választás alkalmával egy szerény fiatalasszony, Eszteró Lajosné, kertészsegéd került az újszegedi Haladás Tsz KISZ-szervezetének élére. Az Ifjú Gárda nevelőotthon tanítványa néhány szavából is megérezni: nincs híján a mozgalmi tapasztalatoknak:

— Még csak tanulgatjuk tulajdonképpen az új jelszavakat: „Szót kér a KISZ-tag", „Tervezzünk és cselekedjünk együtt" — mondta s ezután a másodikról kezdett beszélni.

Tanulmányi verseny lesz

— Megalakult a színjátszócsoportunk. Háromfelvonásos színművel, néhány jelenettel, villámtréfákkal készülünk az új művelődési ház felavatására. Ezzel a műsorral turnéra is elmennénk majd a szomszédos községekbe. Azt is tervezgetjük, hogy alkalmas időben a KISZ-szervezet — húszan vagyunk — parkosítja, rendbehozza a központi major udvarát, az utak széleit. Adottságaink megvannak ehhez, hiszen sokunk már végzett kertész, még többen pedig most tanulják a szakmát, és nem is rosszul. Tanulmányi versenyt is akarunk szervezni. Azt szeretnénk, hogy az iskolaév végére másodéves tanulóink legalább négyes tanulmányi átlagot érjenek el. Mészáros Zoltán, egyik harmadéves tanulónk már most is közel áll a jeleshez.

A tagtoborzás iránti érdeklődésre először csak egy elharapott sóhajtás volt a válasz.

— Igaz, a húsz KISZ-tagunkon kívül még legalább 30—40 fiatal dolgozik a gazdaságban. Egyrészük azonban nem akar KISZ-tag lenni, másokat pedig a szülők nem engednek közénk. Az is előfordul, hogy egyes fiatalok csak alibinek szeretnék a KISZ-t.

Megemlített valakit, aki sokszor későn ment haza. Otthon pedig azzal nyugtatta szüleit, hogy a KISZ-ben volt. Pedig mindig elment a 6-os autóbusszal. Később elmondott még néhány gondolatot arról is, mennyi minden nehezíti egy mezőgazdasági termelőszövetkezetben az ifjúsági mozgalmi munkát, kiváltképp a tagtoborzást.

Ha valahol van alapja...

— Dehát mégis! Ha tsz-ben, valahol is van lehetőség arra, hogy ifjúsági szocialista brigádot neveljenek, akkor ez elsőként csak a Haladás Tsz lehet. Az üvegházakban, ahol évente több millió forint értékben termesztenek rózsát, dísznövényeket jobbára fiatalok dolgoznak. A Haladás Tsz nem lenne Haladás Tsz fiatalok nélkül! A dísznövény és a rózsatermesztésben a munka neheze leginkább a fiataloké. De a nagyobb pénzért, a több prémiumért sokszor mások tartják a markukat.

A párttitkár, Szécsi József és Eszteróné példákkal igazolták, hogy tulajdonképpen igazam van. Említették, hogy a fiatal segédek ma már — különösen elméleti kérdésekben — lényegesen képzettebbek, mint egyesek az „öregek" közül. Ötleteiket, újításaikat azonban már születésük pillanatában temetik. Ugyanazért a munkáért sokszor nem ugyanazt a bért kapják.

Mikor alakítják meg?

Nem akarok én generációk közötti feszültséget előidézni a Haladás Tsz-ben, de mégis meg kell mondanom: azt várják itt a fiatalok a KISZ szervezettől, hogy az eddig csak halványan érintett gondokra, bajokra orvoslást találjon. Én merném javasolni: bízzanak csak az itteni fiatalokra egy vagy két üvegházat éves tervfeladattal, győzzék őket meg arról, hogy a terven felüli haszon illendő része is az övék lesz! Innen már csak egy lépés az igazi szocialista ifjúsági brigád. Ehhez persze kellene a városi KISZ-bizottság segítsége is. Eszteróné erre is sóhajtott:

— Hiszen még azt sem veszik jóneven, ha értekezletre, vagy más ifjúsági ügyben bemegyünk a KISZ-bizottsághoz. Az itteni normák szerint ez olyan lógásféle.

Én nem mondhatok értékítéletet. Mondjon a városi KISZ-bizottság és a tsz vezetősége. Azonban tény: szép és jó dolog a működő színjátszás, a társadalmi munka is, amit ez a KISZ-szervezet ígér. Azonban az igazi ifjúsági munka *egész* tartalma mégsem ez. Mindenképpen meg kellene szervezni azt az ifjúsági szocialista brigádot.

Talán most! Ha segítenek a Haladás Tsz KISZ-eseinek. Végül is felnőtt emberként veszik őket számba! Akkor tán a „kívülálló" 30—40 fiatal közül is belép még vagy húsz. Eddig már annyiszor választottak új vezetőséget, hogy a volt titkárokból is összeverbuválódhatna egy kisebb alapszervezet. Talán most Eszteróné vezetősége hosszabb életű lesz. És az új munkatervbe valamiképpen a szocialista ifjúsági brigád is bekerül. Bár az „öregek" szerint a munka sokrétűsége miatt itt ez lehetetlen.

Eszteróné beszélgetésünk elején nem szólt külön az első jelszóról. Én viszont ezúttal írásba adom: a Haladás Tsz-ben is szót kérnek a KISZ-isták!

Csepi József

FIATALOK FÓRUMA

KONFLIKTUS

Ha történetesen haditudósító lennék, azt írnám: újra hevesen, pontosabban szólva havasan fellángoltak a harcok. A hó viszont, amelyről szó van, piszkos, mintha kéményseprő-gyerekek csúszkáltak volna rajta, ruhakefélés céljából. Érthető hát, hogy a küzdő felek anyaszomorítóan összemaszatolják felszerelésüket, amely részint melegítőből, részint télikabátból áll.

A várvédők — merthogy egy másfél méter magas, olvadásnak indult hóerősség megostromlásáról van szó a sarkon. — egy kék melegítős, bojtos sapkájú fiút vallhatnak vezérüknek. Ő áll a legmagasabb csúcson, másfél méterre a járda szintje felett és vezényel. Az igazat megvallva azonban ordít, mégpedig egy rendkívül imponáló; a Foxi Maxi, a jó palócok és a derék bihariak tájszólását szerencsésen egyesítő, s egyben valamennyit megszégyenítő dialektusban.

— Óriási szenzációjaúúú! Miénk a vááár, tiétek a sááár! — pufogtatja a frázisokat és persze a szürke hógolyókat is az utca hőse. Roham, visszacsúszás, piff-paff; a lentiek sem hagyják, úgy hajigálják a gránátokat, mint „A tizedes meg a többiek"-ben, a tizedes meg a többiek, csak éppen se pénz, se robbanóanyag nincs benne.

A dél-magyarországi konfliktusnak végül is a köztisztasági vállalat gépei vetnek véget. Úgy látszik, ők képviselik a „jószolgálati" ténykedést a kérdés békés rendezésére. Jön egy nagy hófaló monstrum, odaáll a várhoz, két megtermett pufajkás bácsi elkezdi bontani, aztán a szalagra lapátolják. Egy kar kényelmesen pofozza fölfelé a darabokat, s a szerkezet már viszi is a magasba, hogy az odagördülő autóba szórja.

A srácok már a technika lázában égve nézik ezt a pusztítást.

— Micsoda vastag lánc — mondja elismerően Maxinak az egyik tizedespárti. Az bólint. Aztán, mintha hirtelen eszükbe jutna valami, felkapják a fal mellől táskájukat és elsietnek.

Pár perc múlva az autó is elkanyarodik a földig lerombolt várral. Viszi a Tisza felé.

S. M.

Ki a felelős?

Új KRESZ-totó pályázatunk

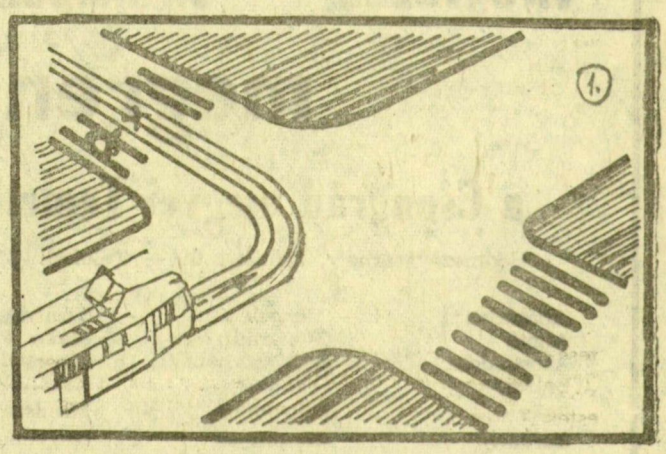

A villamos az X-szel jelzett helyen a gyalogost elüti

Lapunk január 1-i számában a Közlekedési figyelőben már hírül adtuk olvasóinknak, hogy a tavaly indított KRESZ-totó pályázatsorozatunk a 10. szelvénnyel befejeződött. Az utolsó fordulóra beküldött megfejtések között sajnos nem volt szegedi, vagy szegedi járási lakosúnak 12 találata. A helyes megfejtés egyébként a következő volt: 1, 1, 2, 1, 1, 2, 1, 1, 2, 1, 2, 1.

Az utolsó KRESZ-totószelvény értékelésével egyidőben további jutalomkönyveket sorsolunk ki azon pályázóink között, akik 1965-ben rendszeresen részt vettek pályázatunkon és jó eredményeket értek el. A rendszeres részvételért egy-egy jutalomkönyvvel ajándékozzuk Balogh Zoltán (Szeged, Postagarázs), Nagy Zoltán (Kiskundorozsma, Nyugati sor 4.), Panka Zsuzsanna (Szeged, Tápéi utca 56.), Keresztes István (Szőreg, Petőfi utca 89.), Berta János (Algyő, Vásárhelyi utca 50.) és Tánczos Miklós (Szeged, Odesszatelep 4. épület) alatti lakosokat. A jutalomkönyveket postán küldjük el.

Tavalyi KRESZ-totó pályázatunk nagy érdeklődést és sikert váltott ki olvasóink körében. Ezért a Csongrád megyei rendőr-főkapitányság közlekedésrendészeti alosztályával és a Megyei Balesetelhárítási Tanáccsal közösen újabb pályázat-sorozatot indítunk Ki a felelős? címmel. Minden hónap első vasárnapján ábrával illusztrált, a közlekedési rendőrség irattári anyagából választott baleseti helyzeteket közlünk. Ezekből meg kell állapítani, hogy ki milyen közlekedési szabályt sértett meg, és a bekövetkezett balesetért kit terhel a felelősség.

A megfejtéseket mindig az ábrát kísérő szövegben feltett kérdések sorrendjében kell írni, és azt szerkesztőségünknek beküldeni. A legjobb megfejtők között továbbra is minden alkalommal három könyvjutalmat sorsolunk ki. A megfejtéseknél mindig a főbb közlekedési szabályokból kell kiindulni, még akkor is, ha a feladvány azoknál komplikáltabbnak tűnik.

1. kérdés: Milyen szabályok vonatkoznak egyenrangú, kijelölt átkelőhellyel ellátott útkereszteződésekre a villamos, illetve a gyalogosok áthaladására az ábra alapján?

2. kérdés: Ki a felelős a balesetért és miért?

A megfejtések beküldési határideje: 1966. február 20. A borítékon kérjük feltüntetni: „Ki a felelős?" pályázatra.

Vigyázz!

Közvetlen exportra is gyártanak újabban pamutszövetet a szegedi textilművekben. A kikészítés nélküli áru gyártása még a szokásosnál is szigorúbb minőségi követelményeket támaszt. Tudja ezt jól Rutai Mária szövőnő is, aki fiatal társaival együtt igyekszik megállni helyét a versenyben: minden méter hibátlan szövet után minőségi prémium jár. Nem sok, 7 fillér. De sok kicsi sokra megy!

480 perc

Ha megvannak a feltételek Új szocialista brigádok Akarattal el lehet érni

Nyolc óra egyenlő 480 perccel. Ezt minden gyerek kiszámolhatja. Ahhoz azonban már felnőttebbnek kell lenni, hogy valaki tudja: ez bizony nem minden munkahelyen van így. Az abszolút érvényű képlet percoldala a gyakorlatban sokszor kisebbedik tízzel, húszszal, olykor még sokkal többel is.

■

A jobb, minél teljesebb időkihasználásért tehát sok még a tennivaló. A KISZ frissen induló mozgalma is arra toboroz az üzemi fiatalok körében, hogy utolsó percig dolgozzák végig a műszakot, minimálisra csökkentsék az úgynevezett veszteségidőt.

— A kérdésnek két oldala van — mondja erről a ruhagyári KISZ-szervezet titkára, Keszi Zoltánné. — Milyen a dolgozó viszonya a munkájához, akarja-e fokozni teljesítményét, minél jobban kihasználni a munkaidőt? Ez a szubjektív része a dolognak, nyilván kevésbé befolyásolható. Igaz, nálunk is akad egy-két lógós, akinek a ráfizetés, a dorgálás egyre megy, szerencsére azonban a mi fiataljaink akarnak dolgozni, keresni. A másik, az objektív oldal, szervezés kérdése: biztosítani kell a munkához szükséges feltételeket.

■

— És már el is jutottunk minden gyár nagy problémájához, a karbantartáshoz, javításhoz — veszi át a szót a titkárhelyettes, Buknicz Sándor. — A belső veszteségidő olyankor szökik fel, amikor egyszerre több gép vár műszerészre, s egy ember nem győzi a javítást. Ilyenkor segítség kellene a többi műszerésztől, csoportvezetőtől, hogy ne tétlenkedjen a dolgozó. Magunk is segítünk, ahol lehet. Az ifjú műszerészek hattagú brigádja többek között célul tűzte ki a veszteségidő csökkentését, meg az állandó, folyamatos segítségnyújtást. A dolgozókat külön tanítjuk az új gépek kezelésére, hogy mindjárt 100 százalék körüli teljesítménnyel kezdhessenek.

— Mint mondtam, általában jó a dolgozók hozzáállása a munkához — folytatja a KISZ-titkárnő. — Viszont vannak kritikus időszakok, például a 2 óra előtti. Túl hamar kezdődik a pakolás, takarítás, hazakészülődés. Ezen a „tájon" sokat lehetne javítani, meg keresni is.

Sok őre van a jó munkának a gyárban, az utóbbi időben azonban erősödött közvetlen strázsája is, mégpedig a szocialista brigádok révén. A példa nagy hatású: ha a szalag 30 munkásából 15 nem kel föl idő előtt, ez hat a többi 15-re. Ezt a nagy erőt fokozottabban akarjuk kihasználni a jövőben.

■

— Nagy baj, ha olyan munkatárs kerül az ember elé a szalagban, aki „hangulatmunkás" — jegyzi meg Huszka Mária, az üzem egyik legjobban dolgozó fiatalja, mikor a véleményét kérem. — Az ilyesmi befolyásolja a többiek teljesítményét is. Aztán az is előfordul, hogy a szabászaton rosszul készítenek el valamit, s amiatt tétlenkedünk. Utána még hirtelen szakad rá az emberre a rengeteg varrni való posztó. De leggyakoribb baj, hogy elromlik, „leég" a tű, mivel a vastag posztóban igen nagy a surlódás. Cserélni kellene és késik a műszerész. Volt olyan nap, amikor négy tűt kellett cserélnem. Míg egy cserére lebonyolódik, 15 perc is eltelhet, ez bizony időveszteség. Kértem a műszerésztől tartaléktűket, most kettő van, így magam is elvégezhetem a javítást.

Mindannyian egyetértünk abban, hogy beszélni kell ezekről a kérdésekről, elemezni kell az adottságokat és lehetőségeket. A helyes képlet: 8 óra = 480 perccel.

Simai Mihály

Huszka Mária a varrógépe mellett

Elem a Fényszóróba

Már mindenütt tudnak róla: új mozgalmat indít a KISZ — a Fényszórót. Ismeretes jelszava is: vedd észre, tedd szóvá és javítsd ki a hibákat!

Az első időszak a formálódásé, alakulásé a szalámigyárban is. Kovács Sándor KISZ-titkár elmonja, hogy náluk már eddig is voltak természetes, „ösztönös" előzményei a mozgalomnak, s ezeken a nyomokon akarnak tovább haladni. Tavaly például sokat tett az ifjúsági szervezet a villamosenergia megtakarításáért: a gyáriak takarékoskodása szép summát, 50 ezer forintot ért az elmúlt évben. De felhívták a figyelmet a vízzel való takarékosságra is, és felléptek mindenfajta ésszerűtlenséggel, pazarlással szemben.

Érthetően érzékeny pontjuk volt az új létesítmények sorsa. Többször is eredménnyel tették szóvá az öltözőszekrények, rácsozatok, az ebédlő, az egész új, szép társadalmi tulajdon megóvását. Mindezt tovább folytatják az idén, szervezettebben, nagyobb lendülettel, mint eddig.

Exportot, mégpedig világhírű márkát is gyárt az üzem. Különösen fontos hát a minőség őrzése. A munkafegyelemben — bár ez szigorúan elbírált versenyszempont az üzemrészek versenyében is — szintén akad majd szóvá- és jóvátennivaló egyaránt. A hamarosan kezdődő vágóhídi rekonstrukciónál is nagy szükség lesz az éles szemre, az okos szóra és a segítő kézre. Tavaly például az ifjúsági szervezet jelentős segítséget nyújtott az építőknek, erre az idén is szükség lehet.

Ezek a fények már eddig is világítottak, mostantól még erősebben, összefogottabban, még több felől mutatnak rá majd a hiányosságokra, tennivalókra. A közeljövőben alapszervezeti titkárok, termelési felelősök, aktívák, s a szakszervezet vezetői együtt mérik fel a lehetőségeket, majd a tagokkal is megvitatják. Stílszerűen szólva: hogy elemet tegyenek az üzem új fényszórójába.